

West *kustweg*

*Blauwe zee, rode kliffen,
fantastische wegen en schapjes
langs de Sardijnse westkust*

DAG 1

Een van de mooiste routes van Italië

IN HET WESTEN VAN SARDINIË LIGT EEN VAN DE MOOISTE KUSTWEGEN VAN HET LAND, MISSCHIEF ZELFS WEL VAN EUROPA. SMAAKREDACTEUR LISELOTTE LEGDE DE ROUTE AF EN PAKTE OOK NOG PARADIJSELIJKE PLEKKEN IN DE OMGEVING MEE.

Om een van de mooiste routes van Italië af te leggen, verlaat ik het vasteland. Aan de westkust van Sardinië vind je namelijk de Strada Provinciale 105 die overloopt in de SP 49. Dit klinkt weinig interessant, maar deze weg tussen Alghero en Bosa is werkelijk spectaculair. Denk aan gigantische vergezichten, enorme kliffen, baaitjes met helderblauw water en zo kan ik nog wel even doorgaan. En dan heb ik het nog niet eens gehad over al het moois eromheen.

Catalonië Mijn reis start in Alghero, ook wel de 'hoofdstad van Catalonië in Sardinië' of kortweg La Barceloneta genoemd. Dat is te zien aan het aantal Catalaanse vlaggen en de steun die de Spaanse regio op dit moment van de bewoners krijgt. De band met de andere kant van de zee is ontstaan in de veertiende eeuw, toen de Catalanen-Aragonezen de stad veroverden. Ze verjaagden de oorspronkelijke bewoners en bouwden er een bestaan op. Hoewel Alghero al sinds de achttiende eeuw niet meer onder Catalaans bewind valt, voelen de inwoners zich meer met hun voorvaders verbonden dan met Italië. Dat komt terug in hun taal, architectuur én op hun bord. Zo eet je op Italiaanse grond bijvoorbeeld een overheerlijke crema catalana, hét nagerecht van Catalonië.

Pecorino boven de kribbe Alghero is zo'n typisch mediterraan havenstadje met smalle straten, talloze palmbomen, een uitgerekte boulevard en veel visrestaurants. Een must is de San Francesco-kerk en het bijbehorende klooster. Hoewel de kerk van buiten wat sober oogt, is ze vanbinnen zeker de moeite waard. Je vindt er onder andere het hele jaar door een Sardijnse kerststal. Dat betekent dat alle bijbelfiguren in Sardijnse klederdracht gestoken zijn. Boven kindje Jezus hangen verschillende kazen van het eiland, zoals pecorino sardo. Loop vooral door naar achter om het charmante kloostertje binnen te gaan, waar nog welgeteld vier monniken wonen. Voor een inkijkje in het authentieke kloosterleven moet je hier dus niet zijn, maar wel om de toren te beklimmen. Voor drie euro heb je vanuit de top een panorama van 360 graden over de stad.

Vis en kaas Na een wandeling door de stad en langs het water vind ik het tijd voor een bordje verse vis. Daarvoor neem ik plaats bij Ristorante Aneddras, pal aan zee gelegen, dat bekendstaat om zijn visspecialiteiten. Als voorafje krijg ik een salade van inktvis, die gevolgd wordt door de *degustazione di pesce*, een proeverij van zeven piepkleine visgerechtjes; van visburger tot oester. Hoewel in de rest van Italië de combinatie vis en kaas als een doodzonde wordt beschouwd, zijn de Sardijnen er dol op. Chef Giuseppe serveert me dan ook tagliolini met vis en pecorino, gearneerd met bottarga. Dat zijn geconserveerde viseitjes, die de pasta een lekker zoute smaak geven. Je ziet bottarga veelvuldig terug op het eiland. Net als *carasau*, Sardijns brood dat flinterdun en erg knapperig is. In elk restaurant krijg je wel een mandje van dit overheerlijke brood. Na voor mijn gevoel de hele zee te hebben gegeten, moet ik met pijn in mijn hart de huisgemaakte *dolce* afslaan. Die van Aneddras schijnen namelijk verrukkelijk te

Alghero

Het park is zo groen, dat het soms lijkt alsof ik door een jungle in Azië rijd

zijn, maar ik kan me er niet meer aan wagen. Vanaf het terras staar ik, met een *after dinner dip*, naar de Capo Caccia, een enorme, rotsige uitloper in de zee, dat volgens de *camerieri*, obers, verplichte kost is tijdens een bezoek aan het eiland.

Natuurschoon Met een omweg begeef ik me dus braaf richting Capo Caccia. Eerst wil ik nog de Torre di Porticciolo zien. Deze ligt net als Capo Caccia in het natuurreservaat Parco Conte aan de kust. Het park is zo groen, dat het soms lijkt alsof ik door een jungle in Azië rijd. De kleine baai van Torre di Porticciolo is werkelijk prachtig: aan de overkant prijkt een middeleeuwse toren op rode rotsen, die met groene beplanting zijn bezaaid. Aan het helderblauwe water ligt een smal zandstrand, dat zeer uitnodigend oogt. Er kleeft echter één groot nadeel aan dit stuk natuurschoon: op loopafstand van deze baai ligt een grote camping, waarvan de gasten ook graag op dit strand komen. In alle rust genieten is er dus alleen in de heel vroege ochtend bij. Desalniettemin is het zeker een aanrader om vroeg uit de veren te komen en even wakker te worden op dit idyllische plekje. Volgens mijn navigatiesysteem ligt Capo Caccia hier slechts achttien minuten vandaan. Toch doe ik er drie keer zo lang over. Niet omdat ik verdwaald raak, maar omdat de omgeving te mooi is om niet af en toe even stil te staan. De beste plek om te stoppen is zonder twijfel de Via Ferrata dei Cabirol. En vooral met zonsondergang, waar Alghero bekend om staat, als de lucht volledig paars-roze kleurt. Ik kan me niets beters bedenken dan hier ter plekke een fles wijn bij open te trekken, maar een bob is dan wel een bittere noodzaak. Aangezien ik geen gezelschap heb, ben ik die zelf. Dus mijn tip: regel iemand die graag rijdt (en niet graag drinkt!).

DAG 2

Paradijs op aarde De volgende dag is het nog steeds geen tijd voor de weg der wegen, dé kustweg waarvoor ik gekomen ben. In plaats daarvan vertrek ik noordwaarts, naar wat het schitterendste strand van Sardinië moet zijn: Spiaggia La Pelosa. Onderweg passeer ik vele schapenboeren, die vanuit de schuur pecorino verkopen. 'Niet stoppen, niet stoppen', herhaal ik continu tegen mezelf. 'Hou je in!' En zo sta ik na ruim een uur naar een levende ansichtkaart te kijken: hagelwit zand, Caribisch blauw water, een bootje dat voorbij zeilt, je kunt het allemaal afvinken. Helaas ben ik niet de enige die van dit stuk bounty-eiland heeft gehoord. Het is, zelfs buiten het hoogseizoen, ongelooflijk druk. Wie thuisblijvers jaloers wil maken met ultieme vakantiefoto's, is hier op de juiste plek. Wil je liever in alle rust aan de zee zitten, zoek dan een baaitje elders op. Bijvoorbeeld aan de SP81, even verderop. De zee is hier dan wel iets donkerder blauw, maar nog altijd prachtig. Je kunt er heerlijk een Sardijns biertje drinken aan het (rustige!) strand. Vooral aan het eind van de middag is het hier fijn zitten.

Hoewel in de rest van Italië de combinatie vis en kaas als een doodzonde wordt beschouwd, zijn de Sardijnen er dol op. Chef Giuseppe serveert me dan ook tagliolini met vis en pecorino, gegarneerd met bottarga

Ristorante Aneddras, Alghero

Strand Pelosa

Bosa

DAG 3

Verplettendere kilometers Eindelijk is het zover, vandaag ga ik richting

Bosa, een dorpje met pak 'm beet achtduizend inwoners. Ik heb nog geen kilometer van de SP105 afgelegd, de befaamde kustroute, maar wil het nu al beamen: dit is inderdaad een van de prachtigste kuststroken die ik ooit heb gezien. Over een rit van een uur doe ik weer drie keer zo lang. Steeds is de drang om te stoppen en foto's te maken sterker dan om die door te rijden. Wat is dit eiland geweldig! Het is dat ik goede dingen over Bosa heb gehoord, anders was ik er überhaupt nooit aangekomen. Ik merk dat ik hardop tegen mezelf blijf zeggen hoe fantastisch het hier is. En dat ik (wederom) een chauffeur nodig heb: ik wil helemaal niet op de weg letten!

Bosa Na een paar uur kom ik eindelijk aan in Bosa. In dit kleine dorp lijkt een bom cliché's te zijn ontploft, in positieve zin. Je vindt er gekleurde huisjes die ogenschijnlijk op elkaar gestapeld zijn, vrouwen die kantklossen op straat en apekarretjes die door de steile straten knetteren. En het mooie van alles, het is niet afgeladen met toeristen. Er is zelfs geen souvenirwinkel. Passerend langs een van de weinige terrassen in het oude centrum, word ik uitgenodigd door een aantal plaatselijke wijnproducenten om met hen een borrel te drinken. Ik ben aan het werk, maar vooruit, ééntje dan. De wijnmakers overladen me met verhalen over het dorp, waarvan de geschiedenis teruggaat naar de prehistorische tijd. Maar één onderwerp komt meerdere malen in het korte gesprek terug: 'Wij zijn Sardijns, niet Italiaans.' Dat dat duidelijk moge zijn. En ik moet de 'antiche concerie' opschrijven, de oude leerfabriek aan het water. Naar het schijnt een geweldig industrieel pand.

Dorpsleven In mijn korte bezoek aan Bosa heb ik helaas geen tijd voor de leerfabriek, maar een wandeling door het oude centrum is al fantastisch. Binnen een half uur heb ik de halve populatie al gesproken. Een oudere vrouw op straat legt me uit hoe kant haken in zijn werk gaat en op de Via Sant'Ignazio drukt een man me een paarskleurige likeurtje in mijn handen. Vervolgens laat hij me zijn winkeltje zien waar hij zelfgemaakte delicatessen verkoopt. Meer dan een piepkleine, kille garage is het niet, maar door een pruttelende pan op het vuur, olijfolie in plastic flessen en allerlei lekkers wat ik moet proeven, wil ik hier nu al een bed uitklappen. Het likeurtje blijkt *mirto*, gemaakt van Mirte. Hij vertelt dat dit drankje, dat veel gedronken wordt op Sardinië en in delen van Zuid-Italië, weliswaar ook in de supermarkt te verkrijgen is, maar daar zit nog geen derde van de Mirte in die hij gebruikt. Kortom, ik moet eigenlijk een fles inslaan bij hem inslaan. En ik ben de flauwste niet.

Schoonheid Terug naar Alghero neem ik een andere route, namelijk door de bergen. Ook hier zet ik de auto weer meerdere malen aan de kant: de mekkerende schaapjes zijn te leuk om zo aan voorbij te rijden. Het navigatiesysteem leidt me zelfs even van de verharde weg, waar het landschap ruig en enorm weids is. Soms lijkt het wel alsof ik op de maan ben beland. Nadat ik deze survivaltocht met de auto heb doorstaan — wat ben ik blij dat ik een solide exemplaar heb meegekregen — rij ik via een gloednieuwe weg naar beneden, terwijl de lucht paarsroze kleurt. Het is hier adembenemend mooi. Deze route ga ik zeker nog eens rijden. Maar dan zorg ik voor een chauffeur én een volle week vrij. Zodat ik op nog meer plekken kan stoppen.

‘Wij zijn Sardijns, niet Italiaans. Dat dat duidelijk moge zijn’

'Sardinië was een grote verrassing. Als redacteur van dit blad dacht ik al veel moois van Italië te kennen, maar de kustweg tussen Alghero en Bosa belandde meteen in mijn top drie. Vrienden en familie moeten gek zijn geworden van alle foto's die ik bleef sturen. Als visliefhebber kon ik ook op culinair gebied mijn geluk niet op. Van bottarga, geconserveerde visetjes, liep het water me aanvankelijk niet in de mond, maar dit blijkt bijzonder lekker over de pasta. Daarnaast ben ik haast aan de bevolking verplicht te melden hoe hartelijk iedereen is. Deze mensen zullen mij nog heel vaak terugzien!'

LISELOTTE VAN LEEST MAAKTE DEZE REPORTAGE

REIZEN

Helaas wordt vanuit België en Nederland sinds kort een stuk minder gevlogen op Alghero. Vanuit Brussel Charleroi en Eindhoven vliegt Ryanair alleen in het voorjaar en de zomer een paar keer per week rechtstreeks naar Alghero. Je kunt er ook voor kiezen om vanaf Amsterdam rechtstreeks met Transavia naar Olbia te vliegen en vanuit daar in anderhalf uur naar Alghero te rijden.

AUTO OP SARDINIË

Een auto op Sardinië huren is een must als je alle mooie plekken wilt bezichtigen. Wij huurden bij Sunnycars makkelijk en voordelig een solide auto. Vooral als je wat meer van het eiland wilt zien, is een wat grotere auto geen overbodige luxe. Kijk voor meer informatie op desmaakvanitaliaie/sunnycars

DOEN

Grotte di Nettuno

In het Parco Conte vind je de druipsteengrotten van Neptunes, die maar liefst twee miljoen jaar oud zijn. In de grot is een kilometer lang zandstrand, een ondergronds zoutmeer en er zijn vier 'grottenkamers'. Je kunt de grotten bezoeken per boot (die vertrekt vanuit de haven van Alghero) of er zelf met de auto naartoe rijden om vervolgens de geitentrap van 650 treden naar beneden te klimmen. De grotten kunnen alleen worden bezocht onder begeleiding van een gids. *entree € 15, grottedinettuno.it*

Nuraghe di Palmavera

Sporen van de geschiedenis van Sardinië gaan tot zelfs vierduizend jaar terug. De Nuraghe van Palmavera in Parco Conte is daarvan een voorbeeld. Deze nederzetting, opgetrokken uit kalksteen en zand, stamt uit de achttiende eeuw voor Christus en bestaat uit twee centrale torens en een vijftigtal hutten van de toenmalige inwoners. Deze historische spot heeft geen officieel adres, maar is gelegen aan de SS127 en makkelijk met het navigatiesysteem te vinden. *entree € 6*

Wijnhuis Sella e mosca

Een van de grootste en bekendste wijnhuizen van Sardinië is Sella & Mosca. Dit wijnhuis organiseert diverse proeverijen (inclusief rondleiding) op aanvraag. *sellaemosca.it*

ETEN

Focacciera Il Milese

De lekkerste broodjes van Alghero eet je bij Il Milese. Aanrader is de focaccia Milese met tonijn, ei, tomaat en ansjovis. Tip: bestel je eten aan de bar en eet het op een bankje in de haven op. Daar zit je een stuk gezelliger dan op het terras. *Via Giuseppe Garibaldi 11, Alghero*

Angedras

Angedras is schitterend gelegen aan de boulevard. Hier eet je gerechten uit de lokale keuken. Ga voor *degustazione di pesce* vooraf. Heb je moeite met de naam Angedras te onthouden? Draai dan het woord 'Sardegna' (Sardinië) even om. *Bastioni Marco Polo 41, Alghero*

La Saletta

Populaire trattoria net buiten het centrum van Alghero, met verrukkelijke Sardijnse gerechten. Wel reserveren! *Via Fratelli Kennedy 27 A/B, Alghero*

Il pesce d'oro

Voor pizza's én verse vis moet je bij Il Pesce d'Oro zijn. Ook hier is het altijd druk en is reserveren dus aan te raden. *Via Catalogna 12*

Mabrouk

'Solo pesce, solo fresco, solo la sera', 'Alleen vis, alles vers, alleen 's avonds', is het motto van restaurant Mabrouk en dat zegt het eigenlijk al: visliefhebbers moeten hier dineren. *Via Santa Barbara 4*

Borgo San Ignazio

Restaurant met een zeer charmant terras in het oude centrum van Bosa. Je zit en eet hier voortreffelijk! *Via Sant'Ignazio 33*

SLAPEN

Agriturismo Agave €

Deze agriturismo (met zwembad!) in het Parco Conte is een heerlijke plek om te verblijven. De agriturismo is nog altijd in gebruik als boerderij, waar groenten, olijven en fruit worden gekweekt. Hierdoor geniet je elke ochtend van een verrukkelijk ontbijt. In de omgeving kun je verse kaas of andere lekkernijen inslaan. Monica en haar familie helpen je graag met de omgeving te verkennen. *agriturismoagave.com*

B&B La mia isola €

In deze knusse B&B voelt het alsof je thuis bent. Ontbijt mag je zelf pakken wanneer je wilt, dus je bent niet afhankelijk van vaste tijden. Eigenaresse Gabriella is hartstikke vriendelijk en weet veel over haar eiland te vertellen. De verzorgde B&B ligt op loopafstand van het historisch centrum van Alghero (wat een stuk makkelijker parkeren is) en heeft een gezellige patio. *lamiaisolaalghero.it*

Case vacanze Carrer del Horts €-€€

Op steenworp afstand van de haven van Alghero liggen de appartementen van Carrer del Horts. Schoon, ruim en van alle gemakken voorzien. Ook hier weten de eigenaren je weer perfect op weg te helpen: Liliana kan je precies vertellen waar je moet eten en wat je moet zien. Een aanrader voor wie af en toe zelf wil koken en wat meer privacy wil. *casavacanzealghero.it*

NOG MEER TIPS VOOR WEST-SARDINIË

Eva Cortie geeft op haar website eva-sardinia.com inspiratie voor mooie accommodaties en plekken op het eiland.

RESTAURANT

Ristorante Lounge Bar SottoPrua

Vanaf deze hippe plek (die pas sinds vorig jaar open is) heb je uitzicht op de lagune en de Romeinse brug. *Via della Lagune del Calich – Fertilia*

STRANDEN

Vanaf de haven van Alghero loopt tot aan Fertilia een kilometerslang zandstrand. Achter het strand is een pijnbomenbos. Op de meeste stranden van Sardinië rol je gewoon je handdoekje uit, er zijn ook een aantal locaties waar je ligbedjes en parasols kunt huren.

Vorbij Fertilia, richting Porto Conte/Capo Caccia vind je het Bombardestrand. Vlak daarach ter ligt nog een mooi strand: Lazzaretto. Ca. 5 km verder, richting Capo Caccia, is het strand Mugoni. Hier kun je windsurfen en zeilen.

DOEN

- Bezoek Monte d'Accoddi: dit is een van de belangrijkste prehistorische monumenten van Sardinië. Bovenop deze 5.000 jaar oude "Pyramide" heeft een tempel gestaan. Aan de rechterzijde van de verhoogde talud is een offertafel, aan de linkerzijde een vier meter hoge menhir.
- Reis met het smalspoortreintje van Alghero naar Sassari
- Bezoek in Sassari het Museo Nazionale G.A.Sanna en het Archeologisch Museum, met veel vondsten uit de nuraghetijd.

Strand Pelosa

*8 dagen
vanaf
€ 619
p.p.*

Kleurrijk Sardinië

Met deze reis kun je in een week veel van Sardinië zien. Je start aan de onontdekte westkust en het authentieke Bosa. De route naar Bosa langs de kust is een van de allermooiste van het eiland. Vervolgens gaat de route naar het noordoosten, waar je geniet van prachtige stranden en baaien. Je eindigt in een mooie agriturismo vlakbij het gezellige Alghero.

8 dagen fly-drive vanaf € 619 p.p.